

Kunst og teater som helbredelse

Eksperimenter med 'Kultur på recept' viser lovende resultater i Aalborg Kommune, hvor ledige, der ikke kan arbejde på grund af stress, angst eller depressioner, får nyt mod på livet ved hjælp af teatret.

Teater på skoleskemaet

I Faaborg-Midtfyn Kommune har alle elever op til og med tiende klasse teater på skoleskemaet. Ikke kun sådan at eleverne kommer en tur i teatret for at se et stykke men som en integreret del af undervisningen.

Kom i gang med at holde foredrag

Umiddelbart virker det oplagt at kaste sig over jobbet som foredragsholder, når man er skuespiller eller en anden form for scenekunstner. Men det handler også om at finde sit budskab og den rigtige form, før man bliver virkelig god.

#03 2017

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

A portrait of Anders G. Koch, a middle-aged man with grey hair, looking directly at the camera with a serious expression. He is wearing a dark shirt. The background is blurred, showing what appears to be a stage or rehearsal space with lights and equipment.

Her er mit teater

Anders G. Koch
på Odense Teater

Stadig flere skuespillere
laver deres egne webserier

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Fax: 33 24 81 59
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
ck@skuespillerforbundet.dk
Redaktion:
Jacob Wendt Jensen
Katja Holm (ansvarshavende).

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk.
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum.)

Tryk: KLS Grafisk Hus.
Design: FXA

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.
Særlige annonceønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Katja Holm (formand), Daniel Bevensee, Adam Brix, Christian Damsgaard, Andreas Jebro, Peder Holm Johansen, Peter Christoffersen, Max-Emil Nissen, Magnus Bruun, Anne Voigt Christiansen, Søren Bang Jensen, Rebekka Lund, Johanne Nørregård-Nielsen, Benjamin Boe Rasmussen, Ulla Ricklander, Andrea Deres (suppleant)

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Kommunikationschef: Charlottte Kiberg
Chefjurist: Maj Hagstrøm
Juridiske konsulenter: Magnus Homann Poulsen og Morten Lisby
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef: Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT-manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
IT-support og Filmex: Kasper Grande
Reception: Bente Wittenborg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 11. MAJ 2017

Husk kontrakter til Filmex – så hurtigt som muligt

Det er ikke for sent – men skynd dig

Sidste frist var 1. april for indsendelse af kontrakter, der skal med i fordelingen og udbetalingen i slutningen af september 2017.

Husk at sende kopier.

FILMEX

Tjek din mail-adresse

Når DSF indkalder til generalforsamling 21. maj 2017, får du indkaldelsen på en mail.

Derfor er det ekstra vigtigt, at du sikrer dig, at vi har din mailadresse – og at den stadig gælder. Du kan selv tjekke og rette dine kontaktoplysninger i Skuespillerhåndbogen, men hvis du får problemer, er du velkommen til at kontakte Hanne Arlund.

Hvis du af den ene eller anden grund ønsker at blive ved med at modtage indkaldelserne med posten, har du fortsat mulighed for det, men så skal du skrive til os og gøre os opmærksom på det.

Når vi vælger at gå over til digitale udsendelser, er det, fordi vi regner med at kunne spare helt op til 35.000 kroner i porto pr. udsendelse.

Digital udsendelse blev en mulighed med vedtagelsen af forbundets moderniserede love på generalforsamlingen i 2016 og den efterfølgende ekstraordinære generalforsamling.

TIL DSF SENIORER

Et projekt som savner medvirkende

I snart fire år er vi nogle DSF-medlemmer, der har arbejdet med drama i utraditionel form.

Vi skal i gang med et større projekt og har brug for et par medlemmer mere til projektet.

Har du lyst til at vide mere samt at se hvordan vi arbejder, så kig forbi til en åben prøve.

Prøverne finder løbende sted i DSF's Studio-lokaler frem til 8. juni – mandage og torsdag fra kl. 19.00 til kl. 22.00.

Tilmelding pr. mail er nødvendig pga. prøvetilrettelæggelse og evt. aflysning.

Mail: octopus@jfomdeling.dk

Runde fødselsdage

Erik Kühnau	2. maj	85 år
Søren Østergaard	11. maj	60 år
Erik Harbo	12. maj	80 år
Nina Ninoska Rosenmeier	12. maj	60 år
Arne Bech	13. maj	75 år
Lise Gjellerup Koch	15. maj	85 år
Jytte Maagaard	17. maj	70 år
Grethe Mogensen	25. maj	80 år
Finn Bredahl Jørgensen	28. Maj	70 år
Lars Fosser	30. maj	50 år
Niels Hinrichsen	02. juni	75 år
Kresten J. Andersen	03. juni	70 år
Solbjørg Højfeldt	10. juni	70 år

#03 2017

Foto: Stine Larsen

6

DEN KULTURELLE RYGSÆK

6

Klaus T. Søndergaard er skuespiller på Odense Teater, og han fik til opgave at udvikle en karakter og en monolog, der skulle formidle historien om en gammel mordbrand til skoleelever. Det var noget andet end at få stukket et færdigt manuskript i hånden og spille en på forhånd veldefineret rolle.

Foto: Jens Wagnsen

8

HER ER MIT TEATER - ANDERS G. KOCH PÅ ODENSE TEATER

8

I serien "Her er mit teater" er vi nået til et besøg i Odense, hvor Anders G. Koch viser rundt på Odense Teater. Vi kommer rundt i alle mulige og umulige rum, og både journalist og fotograf fik beskidt tøj, da vi blev inviteret til at kravle ind under den automatiske drejescene. Læs om det overraskende fund inde i bladet.

WEBSERIER

15

Det Danske Filminstitut har for nylig valgt at støtte 11 nye webserier. Af de allerede eksisterende webserier er en stor del startet af skuespillerne selv. Mød Rikke Lylloff og Biljana Stojkoska der arbejder på tredje sæson af 'Bette & Tallulah' og Morten Schaffalitzky, der er klar med første sæson af 'Baron'

Bette & Tallulah

15

KUNST SOM HELBREDELSE

17

Skuespiller Martin Ringsmose fra Aalborg Teater har undervist på et kursus for ledige, der lider af stress, angst eller depressioner. Han oplever, at skuespilteknikker åbner de sygdomsramte ledige på en helt anden måde, end man formår med nok så mange andre traditionelle kurser.

SCENEKUNSTNERE SOM FOREDRAGSHOLDERE

20

Hvordan får man succes som foredragsholder? Det vigtigste er at have noget på hjerte og det næstvigtigste er at øve sig, så man finder sin egen stil. Mød Niels Anders Thorn og Hanne Laursen, der supplerer deres arbejde som skuespiller med op til 20 foredrag om året.

Foto: Allan Toft

17

FORSIDEFOTO:

Anders G. Koch på Odense Teater. Foto: Jens Wagnsen.

Pool Play 2.0 giver publikum mulighed for at dyppe tæerne

The New York Times beretter om det nye teaterstykke 'Pool Play 2.0', der foregår i en swimming-pool, at man får mest ud af det som publikum, hvis man sidder på kanten af bassinet med bukserne smøget op og fødderne i vandet. Manden bag stykket er den nye alternative begavelse Jonathan Matthews, der sidste år lavede et stykke, der foregik i et badekar i et brownstone-hus i Brooklyn Heights. Stykket spilles off-off-Broadway, da swimming-poolen ligger med udsigt over East River. Matthews kompagni hedder "This is Not A Theatre Company", og stykket er en videreudvikling af et lignende stykke fra 2014 og består af synkronsvømning og vand-aerobic og skulle samtidig være et studie i den relation USA gennem tiderne har haft med begrebet swimming-pool. Medbring dykkerbriller, badehætte og paraply, hvis du vil være på den sikre side.

Damian Lewis tilbage på scenen i London

I april, maj og juni spiller Damian Lewis (kendt fra blandt andet tv-serierne 'Homeland' og 'Billions') med i Edward Albees 'The Goat, or Who is Sylvia?' i London. Dramatikeren Albee døde sidste år i en alder af 88 år og det nævnte stykke går for at være et sent mesterværk om en familie i krise. Det er kun knap to år siden Damian Lewis også var at se på et teater i London, hvor han var med i David Mamets 'American Buffalo'. På Theatre Royal Haymarket ligger priserne på billetter fra 40 til 65 pund, hvilket vil sige fra 350 til 550 kr. Sophie Okonedo fra tv-serier som 'The Hollow Crown' og 'Undercover' spiller den kvindelige hovedrolle overfor Damian Lewis.

Nyt udefra

Humanistisk optimisme fra Canada på Broadway

Skaberne bag musicalen 'Come From Away', der er ny på Broadway, kalder den for en "9/12-musical og ikke en 9/11-musical". Bag udtrykket ligger en konstatering af, at forestillingen ikke direkte handler om terrorisme, men i stedet peger på, at vi mennesker ikke er så forskellige, så det gør noget. Så hvorfor kan vi ikke bare have det godt sammen? Musicalen handler om dengang man i den lille afsides liggende by Gander i Newfoundland – en by med 9.000 indbyggere – hjalp 6.000 strandede flypassagerer, da lufthavnen blev lukket efter terroraktionen 11. september 2001. Musicalen spiller nu på Gerald Schoenfeld Theatre og den er blevet kaldt "Den katarsis vi har brug for i dette amerikanske øjeblik". Stykket er skrevet af makkerparret David Hein og Irene Sankoff, som også danner par privat.

land – en by med 9.000 indbyggere – hjalp 6.000 strandede flypassagerer, da lufthavnen blev lukket efter terroraktionen 11. september 2001. Musicalen spiller nu på Gerald Schoenfeld Theatre og den er blevet kaldt "Den katarsis vi har brug for i dette amerikanske øjeblik". Stykket er skrevet af makkerparret David Hein og Irene Sankoff, som også danner par privat.

Las Vegas og teatret

Normalt tænker danske teaternysgerrige på Broadway i New York og Westend i London, når man skal på

opdagelse med dramatisk teater. Er man til musicals, er der imidlertid også mange af slagsen at se sådan et sted som Las Vegas. De store musicals får ofte verdenspremiere i New York, og derefter følger London med, og er man ikke det primære offer for nyhedens interesse, er der talrige turnerende udgaver af mange af de moderne musical- og comedyklassikere. I Las Vegas går netop nu – ud over en stribe Cirque du Soleil forestillinger som for eksempel 'The Beatles Love' – også 'Blue Man Group', 'Human Nature', 'Donny & Marie' og 'Le Rêve - The Dream'. Dramatisk skuespil må man kigge længe efter, mens der også er stribevis af comedyshows og tryllekunstnere i aktion i spillebyen.

DET VAR DENGANG I 1920'erne

Da journalister og skuespiller var fodboldrivaler

I årevis var journalisterne og skuespillerne ærkerivaler i fodbold. Traditionen for en årlig fodboldkamp blev indstiftet i 1927, men vi skal frem til 1929 for at møde det første referat i medlemsbladet: "Fodboldkampen mod journalisterne var forløbet på sædvanlig måde. Vi havde fået vore sædvanlige klø og kunne nu for bestandig smykke vor bolig med den stolte sølvpokal vundet ved gennemførte tab."

Altså tre tabte kampe i træk. Først i 1930 lykkedes det skuespillerne at vinde over journalisterne. Omkring kampen foregik megen hurlumhej. Som det skrives: "Olga Svendsen rygtede med smil sin ansvarsfulde opgave: at give bolden op – uden at opgive ævred, hilst med jublende bifald."

I 1932 vandt skuespillerne igen, og sejren var endnu mere overbevisende:

"Uden at henfalde til ørkesløs selvforøgelse kan vore vældige fodboldkæmper med ublandet stolthedsfølelse notere en gevaldig sejr over vore formidable modstandere af dagspressen. Fem mål mod to. Hva'be'har'! Vore spillere scorede med uimodståelig kraft, publikum heppede på dem af hjertens lyst. En glimrende fremskridtsvenlig idé var det – også på dette område at dokumentere kvindernes uomtvistelige ligeberettigelse ved optagelsen af fire henrivende, selverhvervende damer ligeligt fordelt over de tvende hold. De kamplystne skønne forlenede spillet med en sælsom ynde, satte sig på moder jord, når som helst situationen krævede det og forstyrrede ikke spillet mere end højst fornødent."

Kampene fortsatte tilsyneladende helt op i 1950'erne. Sidste rapport i medlemsbladet er fra 1950 og her lød det efter en beskrivelse af, hvordan skuespillerne havde vundet både fodbold, stafetløb på stylder, en konkurrence om at drikke en bajer hurtigst og skydek konkurrence, men så kom Ib Schønberg på banen:

"Da den romerske stridsvogn skulle starte, fandt Ib Schønberg, at journalisterne var kørt langt nok ned i ydmygelsen, og da han frygtede gengældelse fra deres penne, lagde han hele sin tyngde på vognen og lod skribenterne sejre. Hans avisnotits er sikrede det første år."

Begivenheden samlede på det tidspunkt hele 20.000 tilskuere og populære navne som Gunnar "Nu" Hansen, Lily Broberg, Dirch Passer og Sigrid Horne Rasmussen deltog.

Nej til teaterprøver om natten

I gamle dage havde teaterdirektørerne langt mere hånd- og halsret over skuespillernes liv end nu om dage, men retten satte dog

alligevel grænsen ved prøver midt om natten. En unavngiven mandlig skuespiller med 27 års erfaring og en aktuel hovedrolle i et stykke på et af Københavns store teatre blev påbudt at prøve om natten, da en kvindelig skuespiller med en birolle blev syg.

Teaterdirektøren mente, at hovedrolleskuespilleren burde stille op til en ekstra prøve i anledning af dubleringen. Den kvindelige skuespiller havde nemlig ti siders tekst, hun skulle lære på et lille døgn. Prøven blev sat til at foregå mellem afslutningen på en aftenforestilling og næste dags almindelige prøver på et andet stykke. Den anklagede skuespiller skulle noget andet og dukkede ikke op til prøven, hvorefter teaterdirektøren forsøgte at give ham en bøde.

Meningen var, at den skulle være ti procent af skuespillerens månedlige gage. Sagen blev prøvet ved retten og i en voldgiftskendelse blev det besluttet, at bøden var urimelig, i det: "konsekvensen ville blive at en direktør kunne kalde til prøver mellem klokken to og fem om natten."

I senere numre af bladet kan man læse sig til, at den anonyme og pligtopfyldende skuespiller var Holger Reenberg, der var far til Jørgen Reenberg. Gennem sin karriere – der gik fra 1900 til 1935 – nåede han at være fastansat både på Casino, Dagmar Teatret, Folketeatret, Betty Nansen Teatret, Det Kongelige Teater og Det Ny Teater.

Første strejke i forbundets historie

Der skulle gå fra Dansk Skuespillerforbunds stiftelse i 1904 til 1927, før man i forbundet kom i nærheden af at strejke, som der står i maj-nummeret af "Dansk Skuespillerforbunds Medlemsblad" fra 1927. Skuespillerne på Thaliateatret i Allégade i København nægtede at optræde, og de blev bakket op af DSF og videre ud i verden. I medlemsbladet stod at læse:

"Årsagen er den, at de ikke fik deres gage. Samtidig har vi fået forespørgsel fra Artistforbundet, da Thaliateatrets direktør, Hr. Parly Petersen, havde søgt varietékræfter der, selvom der var erklæret strejke. Artistforbundet viste sig således straks at være forstående og forbød sine medlemmer at tage engagement. Meddelelse om strejken er gået videre til 'International Union', hvorved Thaliateatret er afskåret også fra at få udenlandske scene- og varietékræfter."

Teater integreret i skoleskemaet

I Faaborg-Midtfyn Kommune har eleverne obligatoriske forløb med kunst- og kultur i skolen, hvor teater indgår som et af de primære elementer. For eksempel blev Klaus Søndergaard fra Odense Teater sat til at spille vagabond som en vital del af et historieprojekt. Både elever, lærere og skuespillere er glade for projektet.

Af Jacob Wendt Jensen
Fotos: Stine Larsen

Når der pludselig kommer en vagabond ind i klasseværelset og uden varsel begynder at fortælle en historie om mordbrand fra gamle dage, spidser eleverne ører. Men hvordan kan situationen overhovedet opstå? Jo, i Faaborg-Midtfyn Kommune møder alle 6.000 elever et undervisningsforløb, hvor de stifter bekendtskab med professionel kunst- og kultur i løbet af skoleårene.

Hasse Winther er teamleder på kulturområdet i kommunen, og han fortæller, hvordan idéen blev til.

"Vi har været i gang med projektet i noget, der ligner fire år, og vi er i gang med undervisning på skolerne på tredje år. Inden vi for alvor kom i gang, brugte vi et år på at udvikle modellen og konceptet for det. Inspirationen kom fra Norge, hvor man på nationalt plan har haft et kæmpemæssigt projekt. Det har vi ikke haft herhjemme, men i både Varde og Herlev har man også eksperimenteret med noget, der ligner, det vi gør," siger Hasse Winther.

Grundtanken i projektet, der endte med at få navnet 'Den kulturelle rygsæk', var at etablere et tæt samarbejde mellem kulturinstitutioner, skoler og kunstnere.

Ikke blot en tur i teatret

Hos de ansvarlige for 'Den kulturelle rygsæk' udvikler man hele tiden videre på projektet.

"Vi rullede projektet stille og roligt ud. Det første år kørte det kun i indskolingen, andet år kom mellemtrinnet med og tredje år også overbygningen. I øjeblikket er vi ved at udvikle et forløb til tiendeklasse helt færdig. Vi får hele tiden nye erfaringer og inkorporere dem i den måde, vi gør tingene på," siger Hasse Winther, og fortsætter:

"En ting er for skoleelever at blive taget med i teatret og se en teaterforestilling. Det kan være godt nok, men vi har en ambition om at skabe et forløb, der smitter mest muligt af i

skolernes øvrige undervisning. Forstået på den måde, at kunstnerne kommer ud og er en del af undervisningen på skolen, så aftrykket bliver større og stærkere og mere blivende. Undervisningsforløbene skal så at sige indarbejdes i de undervisningsbeskrivelser, som skolerne allerede har, så kunsten, kulturen og teatret ikke bare er et vedhæng til undervisningen, men bidrager til at løfte den opgave, skolerne har i forvejen. Det er et af vores båndspænd."

Landevejsridder på besøg

Et af de forløb, der blev udtænkt i samarbejde med Øhavsmuseet i Faaborg, var et besøg af en skuespiller, der i rollen som landevejsridder eller vagabond, fortalte en uhyggelig og spændende historie om en mordbrand, der lå mange år tilbage i tiden. Skuespiller Klaus T. Søndergaard skulle forestille sig at være den mand, der påsatte branden som ældre. Monologen varer en god halv time, og den har han spillet for alle kommunens elever på mellemtrinnet.

"Efter en times introduktion til historieforløbet bragede landevejsridderen ind i klassen og begyndte at fortælle, som om den almindelig undervisning blev afbrudt. Efter fortællingen bygger eleverne så videre med besøg på Øhavsmuseet, hvor de skal grave sig ned i historien og forsøge at finde ud af, hvad der i virkeligheden skete og dermed lukke hullerne i vagabondens fortælling," siger Hasse Winther.

På den måde kommer de til at arbejde med historie på mange leder og kanter, samtidig med at de reflekterer over mordet, levevilkår i gamle dage og meget mere.

"Det giver en ubestridt værdi at få scenekunsten med ind i undervisningen på den led. Bag det hele ligger der en idé om, at der også udenfor hovedstaden skal være en introduktion til kunst, kultur og scenekunst og kulturarven i det hele taget, så de ting kan være med til at bidrage til den almene dannelse. Og vi har mange andre vinkler fra lokalhistorien, der kan bruges på samme måde, om så det er Carl Nielsen eller fynbomalerne," siger projektlederen.

Bryggede en monolog

Klaus T. Søndergaard på Odense Teater fik til opgave at udvikle monologen om mordbranden og den karakter, der skulle fortælle historien. Det var noget andet end at få stukket et færdigt skrevet manuskript ud og spille en på forhånd veldefineret rolle. Søndergaard fik hjælp af teatret med hensyn til dramaturgien, derudover hjælp med kostumer, rekvisitter og instruktion, så forestillingen var klar til den anderledes scene et klasseværelse er.

"Som skuespiller på Odense Teater har jeg haft meget at gøre med skoleelever gennem tiderne, men det var alligevel specielt, at jeg her skulle optræde i undervisningsøjemed. I arresten i Faaborg, havde de fundet en virkelig historie fra 1905 om drengen Janus og en mordbrand på Faaborg-egnen.

Med i det videre forløb for børnene var en tur ned på museet, hvor de kunne se arresten, som Janus havde siddet i og en tro

kopi af hans staldkammer, og de skulle arbejde med hvordan en retssag fungerede. Det er en helt anden form for historieformidling, end man normalt ser det i skolen,” siger Klaus T. Søndergaard, og fortsætter:

”Jeg stod så tilbage med spørgsmålet om, hvordan jeg skulle fortælle historien? Efter at have fået udleveret avisartikler, politirapporter og alt, hvad der var af materiale i sagen fra museet, skrev jeg monologen. For at ramme børn i fjerde, femte og sjette klasse fandt jeg på sådan en dokudrama-agtig vinkel, hvor fakta sammensættes i en fri dramatisk form blandet med en forestilling om hvad der skete. Fortalt af en landevejsridder, der har fortrængt, hvem han egentlig er. Børnene får ikke det hele at vide i sagen, og de bakser samtidig med forskellige logiske brister. Hvordan kan en mand, der var ung i 1905, for eksempel stadig stå her i 2017?”

Mere end bare historiefortælling

Når Klaus T. Søndergaard, uden varsel med sin barnevogn, braser ind i klasseværelset med det formål at fortælle, har han en anden scene at spille på end til daglig.

”Min monolog er en slags appetitvækker til børnene i forhold til at de skal videre ned på det lokale museum og arbejde videre. På museet stod i virkeligheden monologens scenografi. Da jeg bryder ind i undervisningen, møder jeg jo børnene på hjemmebane og så at sige i øjenhøjde i modsætning til, når børn går i teatret. Efterhånden som historien skred frem, blev børnenes opmærksomhed større og større, og jeg kunne se deres skepsis vokse,” siger Klaus Søndergaard, og fortsætter:

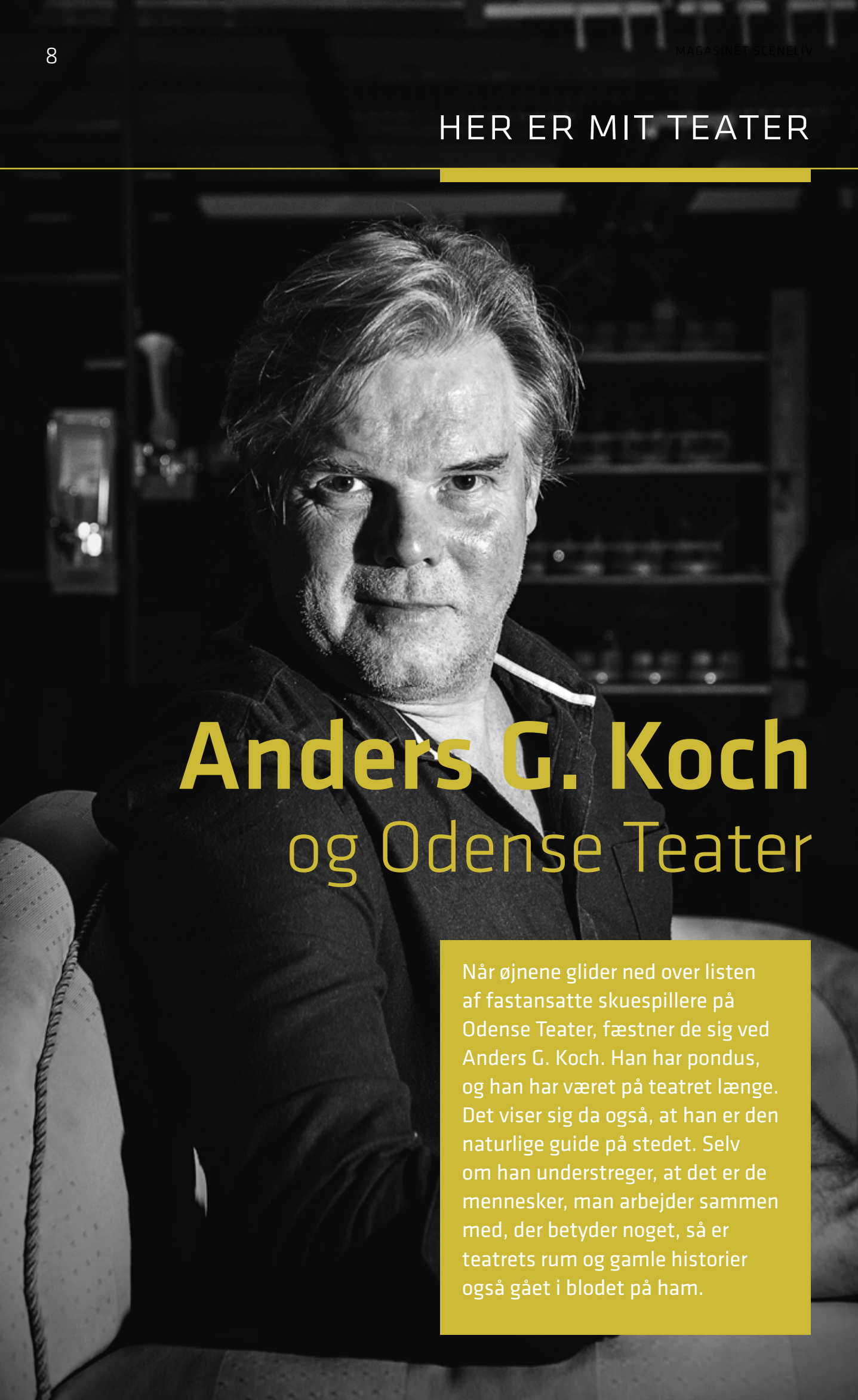
”Det er eksklusivt at optræde for et publikum på højst 29 og oven i købet kunne gå rundt og røre ved deres ting og klappe deres computer sammen, sige goddag og tage dem i hånden. De kan jo mærke, når mine arme svinger gennem luften, fordi jeg fortæller, at jeg hugger hovedet af hønen.”

Lærerne har været glade for, at der blev gjort så meget ud af forløbet, og ”teaterstykket” gjorde et stort indtryk på eleverne. Når for eksempel en elev kan identificere sig med landevejsridderens skyldfølelse for et mord for mere end 100 år siden og relatere til sin egen dagligdag, er der tale om mere end bare almindelig historieundervisning. Der er tale om det, teater kan.

Klaus T. Søndergaard i rollen som landevejsridder med uhyggelige historier om mordbrand.

HER ER MIT TEATER

Anders G. Koch og Odense Teater

Når øjnene glider ned over listen af fastansatte skuespillere på Odense Teater, fæstner de sig ved Anders G. Koch. Han har pondus, og han har været på teatret længe. Det viser sig da også, at han er den naturlige guide på stedet. Selv om han understreger, at det er de mennesker, man arbejder sammen med, der betyder noget, så er teatrets rum og gamle historier også gået i blodet på ham.

Af Jacob Wendt Jensen

Fotos: Jens Wognsen

Begge Anders G. Kochs forældre var skuespillere, og hans far Eik Koch har også spillet på Odense Teater. Anders G. Koch er ved at have den alder, hvor han spiller de samme hovedroller, som faderen i sin tid gjorde. For eksempel 'Jeppe på Bjerget' og 'Spillemand på en tagryg', som han spillede sidste år.

"Det gør det rart og varmt på en eller anden måde, at man ved min far har brugt de samme prøvelokaler og har været i de samme omgivelser."

Vi møder Anders G. Koch en af de først dage i marts, hvor der er hektisk aktivitet på teatret, da alle spor fra teatrets store satsning 'Anna Karenina' er ved at blive slettet, så publikum kan få nye store oplevelser. Det er således svært at komme til på store scene, så Anders G. Koch begynder med at vise os lobbyen, hvor han som noget af det første på vores rundtur peger op på rækværket i første sals højde.

"Kan I se de firkanter deroppe? Inde bag dem er der hagekors, der var skåret ud i træ, men det blev man enige med sig selv om ikke duede, da nazisterne besatte Danmark," fortæller Anders G. Koch.

Likvidering under krigen

Han går på tværs af lobbyen og standser ved en buste, hvor navnet Bent von Müllen står på.

"Bent von Müllen var skuespiller på Odense Teater, men han blev kun 29 år. Han var blevet et kendt navn i Odense i løbet af 1944, hvor han blandt andet spillede hovedrollen i 'Peer Gynt'. Derfor var han åbenbart et oplagt offer, da en gruppe danske nazister ville hævne mordet på en stikker," fortæller Anders G. Koch.

Om aftenen 29. december 1944 mødte tre medlemmer af den såkaldte Bothildsen-Nielsen gruppe op på teatret. Planen var at likvidere de to populære skuespillere Bent von Müllen og Arne-Ole David midt i stykket '30 års henstand' for at hævne en sabotageaktion. Det viste sig dog at være for besværligt, så de tre mand råbte i stedet de to skuespillere an udenfor teatrets personaleudgang efter forestillingen.

Bent von Müllen bekræftede sit navn, og derefter blev han myrdet med koldt blod og mindst seks skud. Efter krigen afslørede Kaj Bothildsen-Nielsen, at den oprindelige plan var at slå von Müllen ihjel med en snigskytte fra tilskuerpladserne, netop som hans karakter begik selvmord i stykket.

I forvirringen omkring drabet lykkedes det Arne-Ole David at slippe væk fra skytterne i vrmlen af mennesker, men fra da af og besættelsen ud, vidste skuespillerne, at de var i fare som offentlig personer. Blandt andet stod daværende direktør Helge Rungwald på de danske nazisters likvidationsliste.

Bent von Müllens forældre indstiftede derefter et legat i hans navn, og det uddeles stadig i dag.

Teaterdirektøren gik igen

Lysekronen fra det gamle teater på Sortebrødre Torv hænger i foyeren, og i den tidligere skuespiller-foyer hænger også en frise fra det gamle teater, der er malet på lærred, sammen med portrætfotos af alle de skuespillere, der har været engageret fast i teatrets historie. Langs væggene står også en del møbler fra det gamle teater. Her sad skuespillerne i gamle dage, før de skulle ind på scenen. I dag er det en slags museum.

ANDERS G. KOCH

Han var ansat på Aalborg Teater fra 1987 til 1993 og var derefter på Det Kongelige Teater til og med 1999 og siden freelance nogle år i København. På teatret på Kongens Nytorv spillede han blandt andet med i 'Colombe', der var Ghita Nørbys 40 års teaterjubilæum, men han spillede også på andre scener i hovedstaden som for eksempel 'De tre musketerer' på Gladsaxe Teater og musicalen 'Miss Saigon' på Det Ny Teater. Derefter fik Anders G. Koch tilbudt at spille hovedrollen i 'Cyrano de Bergerac' på Odense Teater og det ene stykke tog det andet og i dag er den 55-årige skuespiller fastansat på teatret og har været det i 14 år.

På væggen hænger blandt andet et foto af Helge Rungwald, der har været direktør på teatret længere end nogen anden. Han var refrænsanger og købte det skrantende teater i 1936, og var direktør for det helt frem til 1960. En overgang var han gift med Birthe Backhausen.

"Hvis du kigger på billedet af ham, så er sådan et af den slags billeder, hvor han kigger på dig, uanset hvor du står i rummet. I den periode efter Helge Rungwald var død, og Birthe Backhausen stadig boede i Odense, spøjte det på teatret. Da hun flyttede til København, rumsterede spøgelse ikke længere. Både Kai Wilton og Waage Sandø har oplevet spøgelse, og det har jeg også selv engang. Det var ret vildt," siger Anders G. Koch, og fortsætter:

"Under et stykke, hvor en pige skulle synge en sang, og jeg lover, at det ikke blæste det mindste, smækkede to døre pludselig i bagved os, og der var ingen at se på gangen. Gennem tiden har flere også set Helge Rungwald stå oppe på anden balkon. Helt oppe i toppen af salen ved lysslusen."

Da aben bestemte spillerytmen

Det er dog ret tydeligt, at Anders G. Koch ikke ligefrem er lammet af sin frygt for noget spøgelse. Til gengæld åbner han gerne et lille glasskab i det mere nymodens indrettede rum, hvor skuespillerne sidder, før de går på scenen i dag. Ud af det tager han en lille abedukke med to små bækkener på hænderne. Den klapper højlydt, når den bliver trukket op – men ikke altid lige forudsigeligt.

"Vi havde den med i 'Breaking the Waves', som vi spillede for otte år siden. Jeg spillede Jan, der ligger i en seng og er syg, og så får han den her gamle mekaniske abe som gave. Den larmer, når man mindst venter det, så det endte med, at Cecilie Stenspil og jeg begyndte at spille i forhold til, hvornår aben klappede i hænderne. Det var en speciel oplevelse. Situationen mellem Bess og Jan er meget skrøbelig. Han kan ingenting og en del scener er lange og følsomme. Hvis du så har en abe, der står og klapper, er du nød til at lægge dit spil an på den: "Hvornår klapper aben, og hvornår klapper den ikke? Hvornår holder man pauser, og hvornår går man ind? Hvornår går man ud? Hvornår skal man begynde at græde?" Stenspil og jeg brugte meget tid på at frigøre os fra aben, men det var svært. Det blev aben, der bestemte. Nogle aftner kiksede det helt for os, men andre aftner var aben en velsignede, for den gjorde jo en fri på scenen.

Frigjort af instruktioner. På den måde blev det levende og en ny aften hver aften,” siger Anders G. Koch.

Siden stiftede skuespillerne fra forestillingen et legat ved navn ‘Aben’, der uddeles til den person på teatret, der har udvist den mindst selviske opførsel i løbet af sæsonen. Pengene er doneret af en fond og hvert år uddeles 20.000 kr.

En hemmelig smugkro

Anders G. Koch har allerede tidligt på rundturen gjort fotografen og mig meget interesseret i at komme en tur ned ”under kælderren” på teatret, hvor han siger, der er noget meget spændende. Vi skal dog være klar til at risikere beskidt tøj og passe på ikke at slå hovedet. Vejen derned er kringlet, og da vi bøjer os og kravler med Anders G. Koch, der har lommelygten i sin mobiltelefon tændt, føles det som at indtage etage nummer syv og en halv i filmen ‘Being John Malkovich’. Vi er på vej ind et sted, som ikke mange kender til, og hvor de fleste af teatrets ansatte ikke kommer.

”Man skal have sin fantasi med sig,” siger Anders G. Koch, inden han fortsætter:

”I gamle dage var der en manuel drejescene her, men så byggede man en ny automatisk en af slagsen. Pas på man kan godt slå hovedet herinde. Helt inde bagved på væggene hænger der nogle gamle gulnede avisudklip lige over cementgulvet, der er af nyere dato. Det var simpelthen en spritkælder eller en smugkro. Kald det hvad du vil. Vi kan kravle helt ind, hvis I har lyst! Det var et hemmeligt sted, hvor der blev drukket totalt igennem i gamle dage både blandt sceneteknikere og formentlig også blandt skuespillere,” siger Anders G. Koch.

Nogle af de gamle gulnede avisudklip.

ODENSE TEATER

Teatret i Jernbanegade i Odense er landets næstældste, da det kan dateres tilbage til 1796, selv om det dog kun har ligget på sin nuværende placering ved siden af Kongens Have siden 1914. Tidligere lå det noget mindre teater på Sortebrødre Torv. I den seneste sæson solgte man omkring 100.000 billetter og striben af skuespillere, der er uddannet fra teatret er imponerende. På listen står blandt andre Vera Gebuhr, Torben Jensen, Kirsten Olesen, Søren Sætter-Lassen, Anette Støvelbæk, Thure Lindhardt og Laus Høybye for blot at nævne enkelte. Blandt markante direktører kan nævnes Thorvald Larsen og Helge Rungwald.

Efterladte kanelgifler

På væggene hænger der ganske rigtigt stadigvæk gamle artikler og anmeldelser. Anders G. Koch har ikke sine briller med, så han kan ikke rigtigt tyde rubrikkerne. Fotografen krabber sig frem gennem mørket og peger og trykker på kameraet, det bedste han har lært.

Artiklerne ser ud til at være fra 1920'eren og 1930'erne med rubrikker som 'En oplagt succes', 'Kejseren af Amerika på Odense Teater', 'Eventyr på fodrejsen' og 'Romeo og Julie'.

Alle tre kravlende er målløse og glade over, at de gamle artikler hænger her endnu. Det er musealt på den hengemte fascinerende måde, men faktisk er det slet ikke skummelt. Lige indtil fotografen peger på en plastikpose af nyere dato på gulvet, hvor der stadig ligger to kanelgifler i. Både fotografen og jeg kigger på Anders G. Koch for at få en forklaring. Han tøver lidt, og siger så:

”Jeg har godt nok hørt noget om, at der er en hemmelig loge hernede. Og se de der kroge og hængsler. Der kan vist hænges to hængeskøjler, men altså det er meget hemmeligt, så jeg ved ikke ret meget...”

Anders G. Koch kender ikke mere til, hvad der foregår. Han har faktisk først hørt om den skumle drejescenekrybekælder omkring et år tilbage, hvorefter han selv kravlede ned for at kigge. Vi kravler alle sammen ud fra den halve etage, retter ryggen og lader kringelkroge være kringelkroge.

Sko skal passe perfekt

På 14 år på teatret har Anders G. Koch været med i lidt mere end 50 forestillinger, så der er mange af hans gamle kostumer på kroneloftet.

”Når man kender personalet godt, har man den fordel, at man hurtigt kan komme længere i for eksempel arbejdet med kostumerne, men på sin vis er arbejdet jo alligevel forfra for hver ny rolle,” siger Anders G. Koch, inden vi alle tre af en kvindelig kostumedesigner bliver shanghajat til at tage hver en meget tung kurv med sko op ad den krogede trappe til kroneloftet.

Samlingen af sko er afsindigt omfattende. Der står sko tilbage fra 1920'erne. Discostøvler, klovnesko og sko, som man slet ikke vidste fandtes.

”Hvis mit fodtøj ikke er i orden, så kan jeg ikke spille ordentligt. Man bevæger sig jo meget på scenen og skal være fysisk opmærksom hele tiden, så hvis dine sko ikke er i orden, duer det simpelt hen ikke. Når det gælder tøj, kan man til gengæld kaste hvad som helst på mig. På Aalborg Teater spillede jeg engang

med i et stykke, hvor jeg var pakket ind i gennemsigtig plastik. Det rører mig ikke, men skoene skal være i orden. Selvfølgelig sælges der kostumer fra af og til, men de bedste beholdes. Det er de kostumer, der kan genbruges, som de er, eller dem som kan danne basis for et nyt kostume,” siger Anders G. Koch. Han går for det meste ikke selv helt op på kostumelageret, fordi han får fremlagt en vifte af muligheder af en af skrædderne.

På vej hen over kroneloftet, kan vi også se, hvor den store lysekrone er hæftet fast i bjælkerne i loftet. Dem er der seks af i alt, og de har givet loftet dets navn. De bliver kørt ned oppe fra loftet én gang om året for at blive pudset. På et teater er der flere opgaver til de 90 ansatte, end man sådan lige går og tror.

Social i garderoben

På Odense Teater har de en flot frisørsalon, hvor der står to frisører klar til at sætte hår før forestillingerne, når det er nødvendigt. Det er luksus i forhold til de fleste andre steder.

Anders G. Koch kan godt lide at have garderobe sammen med andre skuespillere. I øjeblikket blandt andre Claus Riis Østergaard, som han har lavet en ølklub med.

”Det går ud på, at vi efter dagens forestilling smager en ny øl hver dag. Bare en kvart øl hver og så giver vi den karakterer hver især. Vi skiftes til at have en øl med. Før forestillingen giver vi så de andre et kodeord i form af en lille sketch, et digt eller en internet-meme, og så kan vi gå under hele forestillingen og forsøge at gætte os frem til, hvilken slags øl vi skal smage bagefter,” fortæller Anders G. Koch, og fortsætter:

”Jeg kan godt lide at sidde på garderobe sammen med andre. Jeg har aldrig rigtig brudt mig om at sidde alene, fordi jeg synes

essensen af teatret er at være sammen med andre mennesker. Så enkelt kan det siges.”

Kochs ritualer går ud på at trække den længst muligt, inden han går i gang med at varme op og tage sminke på. Hellere bruge så meget som muligt af tiden på at drikke en kop kaffe og tale med de andre. Efter forestillingen og den hurtige ølsmagning, er det hurtigt hjem for det er dyrt at have babysittere.

De gode roller er vigtigst

Indtil videre har Anders G. Koch aftale om at være på Odense Teater til og med sæsonen 2018/2019.

”Jeg kommer oprindeligt fra København, så når jeg har været i Aalborg og Odense i så mange år, handler det om de roller, jeg har fået tilbudt. Jeg har jo fået enormt store roller – alt det man drømmer om at spille både som ung mand og som voksen karakterskuespiller. Når en teaterchef spørger, om jeg har lyst til at spille hovedrollen i ’Onkel Vanja’ og alternativet er en lille rolle på turné med Det Danske Teater eller tredje træ fra højre på Det Kongelige Teater, er valget ikke så svært.”

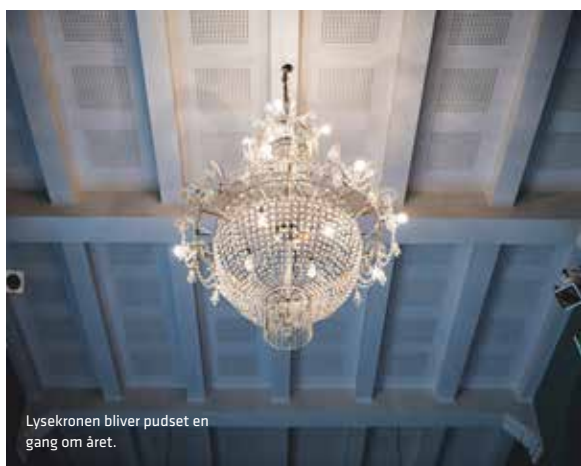
Det handler om at få brugt sit talent så meget som muligt.

”Så bygger du din familie op omkring det, og derfra får du så en kærlighed til det teater du er på. Hvis jeg pludselig mærkede, at der ikke længere var noget at rive i, ville jeg rejse med det samme. Jeg synes, det er enormt vigtigt, at man bliver forelsket hver gang. Og hvis jeg ikke bliver forelsket og har en passion for den historie, der skal fortælles, kan det blive et langt forløb at skulle igennem. Det betyder alt, at jeg kommer ind og får den der passion for en rolle og et stykke.”

Anders G. Koch er her for en sjælden gangs skyld oppe på kostumelageret for at se på gamle militæruniformer.

Anders G. Koch med aben, som bestemte spillerytmen.

Lysekronen bliver pudset en gang om året.

ET KUNSTNERLIV MED FØDDER, PÅ FØDDER

HEJ. SCENELIV OG DOINK HAR SPURGT NOGLE AF VORES MED-LEMMER, SKUESPILLERE, SANGERE OG DANSERE, HVORDAN DE BRUGER DERES FØDDER I DERES ARBEJDE, OG DERES FORHOLD TIL SELV SAMME. VÆRS GO!

NEMLIG!

Det første jeg gør om morgenen, er at strække, bøje -

JEG FORHOLDER MIG MEGET SERIØST TIL MINE FØDDER.

JEG FREKVENTER TERAPEUT PÅ MINDST EN GÅNG UGE, FOR

-og lave cirkler med mine fødder. ♥

De fine fødder skal bære mig rundt dag efter dag.

Som skuespiller er det vigtigt for mig at kunne stå stærkt på mine fødder både mentalt og fysisk. Det er alfa og omega!

Hvis jeg har bare fødder på scenen siger min mor, at samtlige følelser kan ses i mine tæer. De stritter!

De stritter i alle retninger!

Jeg faldt engang ned fra en scene. Min mund sagde intet, men mine fødder skreg. Det tog dem 20 min. at folde sig på plads igen.

de skal have et flow der kan mærkes stærkt, frit og legende, så man kan flytte sig som man lyster

ELLER SVØMME FØDDER

VI VIL GERNE TAKKE ALLE DEM DER LEVEREDE ORD OG HISTORIER TIL VORES PROJEKT. TAK. TAK. TAK. TAK. TAK OG...TAK!

INGEN NÆVNER
INGEN GLEDER
MEGET FIN

L, OVER FØDDER, UNDER OG MELLEMLÆR.

Webserier er kommet for

Flere og flere skuespillere laver deres egne webserier, men der mangler medvind i distributionsleddet. Skaberne af 'Baron' tripper lidt før produktionen af anden sæson, mens skaberne af 'Bette & Tallulah' netop nu forproducerer tredje sæson. Og Det Danske Filminstitut er nu for alvor gået ind i sagen.

at blive

Af Jacob Wendt Jensen

Morten Schaffalitzky er skuespiller, og han er meget ærlig, når han skal fortælle, hvorfor han skabte webserien 'Baron', der består af fem episoder på godt og vel seks minutter.

"Jeg fik ikke ideen til at lave 'Baron', fordi jeg absolut ville lave en webserie, men fordi jeg havde lyst til at arbejde, da jeg ikke har haft arbejde som skuespiller i en periode og fordi det sjoveste er selv at skabe noget. Det kan let blive sådan, at man går og udvikler og udvikler men ikke får lavet et produkt, før der er en deadline, og så besluttede manuskriptforfatter Michael Torp og jeg os til at lave fem afsnit, der *skulle* ud på internettet til en bestemt dato," siger Morten Schaffalitzky, der selv er af adelig afstamning og derfor kender det miljø, han laver webserie om, fra sin barndom.

'Baron' handler om en sølle baron, der forsøger at tackle nutiden, samtidig med at han lever lidt for meget i fortiden på sit store halvtomme slot. Serien er produceret for et godt stykke under 10.000 kr. og med hjælp fra venner og bekendte.

"Kunsten med internettet er at tage sin produktion alvorligt. Internettet er et hurtigt medie, men man må ikke drage den fejlslutning, at det ikke kan blive et solidt håndværk som alt muligt andet film og tv," siger Schaffalitzky.

AKTUELLE WEBSERIER

- Yes No Maybe (2017)
- Perfect Pair (2017)
- Baron (2017-?)
- Fetter (2016-?)
- Bette & Tallulah (2015-?)
- Anton90 (2015)
- Skyld og skam (2014)

Vigtigt at komme bredere ud

Den store hurdle med en webserie er imidlertid distribution. Med bred distribution kan der forhåbentligt komme flere indtægter og dermed flere penge at producere for. Morten Schaffalitzky mener samtidig, at han med et større produktionsbudget kan gøre serien bedre. Introducere flere karakterer end blot den fraskilte baron og hans praktikant (Jessica Dinage). For eksempel baronens far, ekshustru og hans lillebror som den mere normale karakter, der kan se det fjolde i alle de gamle traditioner.

"Vores mål er at få lavet yderligere fem afsnit, men det kræver, at vi finder nogen, der vil lege med. Folk som er villige til at skaffe kapital. En tv-station eller digital platform. I første omgang er vi glade for de tilbagemeldinger, vi har fået på første sæson. Det er bedre, end vi havde troet, men vi mangler at finde en platform, hvor den kan vises frem andre steder end blot på vores egen webside og Facebook-side," siger Morten Schaffalitzky.

På Facebook og på seriens egen hjemmeside er den i alt set af 1700, men der skal mere til for at serien får et længere liv. Schaffalitzky fokuserer mere på at få lavet sæson to end på at få den første sæson bredere ud.

"Vi mangler en dansk Netflix-agtig platform til webserier. Et sted hvor man for eksempel samlede alle de danske serier og betaler 15 kroner om måneden for et abonnement. Vi har også overvejet crowdfunding, og jeg har haft møder med et par producere og et tv-selskab. Vi har brugt langt tid på at udvikle hovedkarakteren, og vi tror på, at hvis dem der ser serien, elsker ham, vil interessen sprede sig," siger Morten Schaffalitzky.

Stor interesse

Rikke Lylloff og Biljana Stojkoska forbereder så småt tredje sæson af deres webserie 'Bette og Tallulah', der forventes at få premiere til efteråret.

"Selv om der snart er gået to år siden, vi lavede første sæson, er det jo ikke fordi formatet i mellemtiden er forældet. Nærmest tværtimod. Der kommer hele tiden flere webserier til og Det Danske Filminstitut har valgt at lave et forsøg med støtte til webserier. Derfor er vi også helt overbeviste om, at en sæson tre stadig vil være aktuel. Vi er slet ikke færdige med 'Bette & Tallulah' i den form, den har nu. Vi glæder os faktisk til at gå i krig med historier, som i endnu højere grad handler om brug af nettet og hvordan den voksende digitalisering spiller ind i folks hverdag," siger Rikke Lylloff.

Morten Schaffalitzky og Jessica Dinnage i 'Baron'. Foto: Morten Torp.

Netop det, at den fra begyndelsen er skabt med den digitale kommunikation som udgangspunkt, gør serien unik. Biljana Stojkoska tilføjer:

"Vi har fået rigtig god respons fra folk, der har set serien og det ser ud til, at man hygger sig med den. Vi er flere gange blevet overraskede over, hvem der har set med, og pludselig dukkede vi for eksempel op på DR2 i et indslag om fremtidens filmformater. Folk har i det hele taget modtaget initiativet utrolig positivt og med stor respekt for, at vi har udfordret grænserne for, hvordan man laver serier til nettet, og at vi bare har kastet os ud i det uden forudgående eksempler."

Visse produktionsselskaber har vist interesse for serien og det faktum, at udenlandske branchefolk har efterspurgt undertekster giver forhåbninger for fremtiden.

Vi ville være stærkere sammen

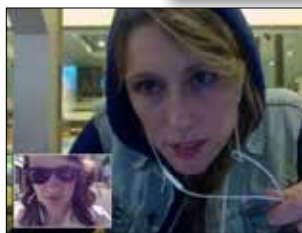
At Rikke Lylloff og Biljana Stojkoska overhovedet fik idéen til at lave en webserie var lidt af et tilfælde. De to venner og kolleger har altid sparret meget om skuespillerfaget, og da Lylloff i en periode opholdt sig en del i New York, hvor de kommunikerede per videoopkald som for eksempel Skype, slog det dem: Hvorfor ikke lade en fortælling tage udgangspunkt i alle de skægge situationer og misforståelser, der opstår, når man kommunikerer på lang afstand via nymodens digitale medier?

Budgettet på 'Bette & Tallulah' er ikke højt, men på Nordisk Film har man ydet moralsk og økonomisk støtte foruden, at serien er støttet af Danske Dramatikere, Danske Filminstruktører og Dansk Skuespillerforbund.

"Udfordringerne for os, såvel som for andre, der vælger at producere uden om et selskab eller uden en tv-kanal i ryggen, er stadig dels økonomien og det at få serien ud til et større publikum. Ulempen ved, at vores serie udelukkende fungerer på nettet er jo så, at den ikke fungerer på flow-tv, sådan som andre webserier som for eksempel 'Skam' eller 'High Maintenance' gør. Det gør det til en større udfordring at udvikle en forretningsmodel," siger Rikke Lylloff, og fortsætter:

"Serien har altså kun sin eksistensberettigelse på nettet, hvilket både er dens styrke og svaghed. Indtil videre – men vi har stadig tålmodighed og ikke mindst lyst til at fortsætte. Forhåbentlig er der snart flere, der vil lege med formater, der kun fungerer på nettet. Så kunne det jo være, at vi i længden kunne finde sammen og dermed blive stærkere på en eller anden endnu ukendt måde."

Bette & Tallulah.
Foto: Framgrab.

FLERE WEBSERIER PÅ VEJ

I februar blev det offentliggjort, at Det Danske Filminstitut har støttet hele 11 kommende webserier. Kunstnerisk leder af New Danish Screen ordningen, Mette Damgaard-Sørensen sagde ved den lejlighed:

"Vi er alle klar over, at vi står i en virkelighed, som er ved at forandre sig fuldstændigt. Vi har et publikum, som er sultne efter filmiske fortællinger, og som bruger dem. Men det er også et publikum, som hele tiden flytter sig. Det skal være convenient, man skal kunne opleve fortællingen hvor som helst og når som helst. Det er en kæmpe udfordring. Biografmarkedet for smalle fiktionsfilm er jo nærmest forsvundet. Man kan spørge, om man så skal lade være med at lave filmene? Slet ikke, for der er et stort behov. Også kunstnerisk er filmene nødvendige."

De 11 støttede projekter har med maj måned som deadline skullet producere et afsnit på seks minutter og titler på de kommende webserier er så forskellige som 'Demokrati vs. Internet', 'Ulven som jager alene', 'Fogedretten', 'Aqua Mamas' og 'Helvede er de andre'.

Skuespillere er med til at hjælpe psykisk syge

I løbet af de næste par år eksperimenterer flere kommuner med 'Kultur på recept', hvor psykisk syge får mulighed for at blive aktiveret og få nyt livsindhold gennem kultur og kunst. Skuespillere fra Aalborg synes, det ser lovende ud, efter de første hold har været igennem.

Af Jacob Wendt Jensen

Aalborg er en af de byer, hvor man med en stribe pilotprojekter forsøger at skaffe sig erfaringer i det her medicinske set meget progressive eksperiment. Mikael Odder Nielsen er kulturkoordinator på Center for mental sundhed, der er placeret under Sundheds- og Kulturforvaltningen i Aalborg Kommune. Han følger eksperimenterne tæt:

"Meningen med kurserne er at forbedre kursisternes trivsel, helbred og samtidig mindske deres sociale isolation. Vores kursister har været sygemeldt i minimum otte uger, og de kan ikke arbejde på grund af stress, angst og/eller depression," siger Mikael Odder Nielsen.

Han mener, at 'Kultur på recept' har mindst én stor fordel:

"Projektet tager udgangspunkt i en ikke-sygdomsfokuseret tilgang, som de her mennesker ellers er vant til. Kursisterne kan spejle sig i hinanden, fordi de er i samme situation, men det er ikke noget, vi taler om på fællesmøder. Vi bruger kulturen til at fokusere på ting, vi kan, i stedet for ting vi ikke kan og derved skabe nogle succesoplevelser for deltagerne i modsætning til der, hvor de i øvrigt står i deres liv. På den led kan de opdage nye kompetencer

Martin Ringsmose i 'Beton'.
Foto: Lars Horn.

Martin Ringsmose i 'Jeppe på bjerget'. Foto: Allan Toft.

og derigennem genfinde ressourcer, som de måske kan bruge til at rejse sig igen og bedre overskue hverdagens udfordringer," siger Mikael Odder Nielsen.

Lyst til at være mere aktiv

Alt i alt kommer kursusdeltagerne i kontakt med kultur 30 gange to timer på de ti uger, hvor de er på kurset.

"Vi har for eksempel haft sang og guidet fælleslæsning otte gange, og den tilbagevendende begivenhed har tydeligvis skabt en vis forudsigelighed og genkendelighed, der er med til at skabe tryghed. Gennem sang har kursisterne for eksempel fået trukket vejret godt ned i maven og løsnet op for nogle af de spændinger, de går rundt med, som en typisk følge af stress og angst. Når spændingerne bliver løsnet op, og man får mere ilt rundt i blodet, får man automatisk lyst til at være mere aktiv," siger Mikael Odder Nielsen, og uddyber:

"Samtidig sker der det, at du har mere lyst til at komme afsted igen, når du oplever noget med andre. Den fælles oplevelse, som for eksempel teaterdelen af kurset har været, understøtter fællesskabet. Helt konkret hørte jeg fra en af vores kvindelige deltagere, at hendes mand simpelthen syntes, hun virkede gladere og var blevet bedre til at overskue ting efter kurset. Man skal tage i betragtning, at sygdom kan være med til at isolerer en, og når man har været sygemeldt gennem længere tid, bliver det gradvist sværere at komme ud blandt mennesker igen. Og her rammer en sygemelding jo ikke kun den syge person men ofte hele familien."

Sundt at bruge kropssprog

Mikael Odder Nielsen har ikke lavet sine officielle evalueringsrapporter endnu, men han ser mange små tegn på bedre trivsel.

"På et af kursusmodulerne arbejdede vi med en musikapp, der hedder Musikstjernen, hvor der er forskellige playlister. En af deltagerne sagde, at musik ikke sagde hende noget. Det gjorde ikke rigtigt fra eller til for hende at høre det eller beskæftige sig med det. Men da vi hørte et musiknummer lige efter hun havde sagt det, sad alle kursisterne alligevel og vippede med fødderne. Også hende. Det er jo et tydeligt bevis på, at musikken gør noget ved os, selv om det ikke altid er lige let at formulere," siger Mikael Odder Nielsen.

I timerne med en skuespiller har Mikael Odder Nielsen også bemærket, at det måske er lettere at udtrykke følelser gennem kropssprog frem for gennem ord.

"Når de møder systemet med deres sygdom, kan det være svært at forklare sig. Med kropssproget og det, det kan fortælle, kan man være med til at omskrive sin egen historie. Hidtil har historien været deres sygdom, men nu bliver den til noget mere. Den bliver større og inkluderer nu også det nye, de har lært."

I Aalborg er det tredje kursus i gang i øjeblikket, og der knytter kursisterne tydeligvis venskaber på kryds og tværs.

"På de to afsluttede hold er der opstået fællesskaber på tværs. For eksempel skal det ene hold en tur i teatret og det andet hold en tur ind og se Aalborg Symfoniorkester. Mange af kursisterne vil gerne fortsætte med sang, og den Rytmiske Aftenskole i Nordkraft har indvilliget i at oprette et sanghold til dem, og det er tegn på en god udvikling. Sanglæreren har talt om, at der var et helt andet spil i kursisternes øjne efter kurset i forhold til, før de kom i gang. Flere af kursisterne har fået mod på at komme i jobpraktik, hvad de heller ikke havde før," siger Mikael Odder Nielsen.

Alt i alt har han oplevet, at kursisterne er blevet mere robuste undervejs. I begyndelsen kunne det godt skabe lidt kaos, hvis noget ikke gik som planlagt, mens de blev mere resistente overfor den slags senere i forløbet.

Lige flippet hver gang

På Aalborg Teater blev man spurgt, om man ville stille skuespillere til rådighed i et undervisningsforløb. Martin Ringsmose meldte sig, fordi han havde erfaring fra lignende forløb. Forløbet, der involverede Aalborg Teater, bestod af en rundtur på teatret, hvor en dramaturg fortalte om teatrets funktioner og historie. Dernæst en invitation til at se en forestilling og en workshop med to skuespillere.

"Til at begynde med fortalte vi om vores arbejde, og dernæst gik vi i gang med nogle helt basale dramaøvelser med fokus på en forståelse af kroppen. For at give kursisterne fornemmelsen af, hvordan kroppen kan signalere forskellige ting til andre mennesker. Den slags kan virke fremmed for mennesker, der ikke dagligt beskæftiger sig med kropsligt arbejde som for eksempel skuespil. Ligesom det er svært for mig at mure, men det skabte

hurtigt en god og lettere lattermild stemning i lokalet,” siger Martin Ringsmose, der holdt sin workshop med Steffen Eriksen, og fortsætter:

”Skuespillere har ofte en forståelse for kroppens brug, som de kan sætte ord på, som i sidste ende handler om kommunikation. Når man sætter kroppen i bevægelse, sker der et eller andet. Der skabes et udtryk, som giver et indtryk. Og det er lige flippet at se hver gang. En helt simpel øvelse sætter en bevægelse i gang, som – ser det ud til – skaber en forøget bevidsthed om ens kropslighed. Og ofte virker det til, at det gør både kursisterne og os undervisere glade. Der grines i hvert fald en del.”

Derefter prøver vi at skabe nogle situationer, hvor kravene er ret enkle og læsningen heller ikke er så svær, og forhåbentlig får vi et udkomme med det samme.”

Berøring er rart

Et eksempel på en øvelse kan være, at man skal lukke sine øjne og pege på det nærmeste busstoppested.

”Straks sker der en forandring i kroppen, hvor både kropssprog og mimik begynder at træde frem. Folk skærer ansigter for at regne ud, hvor busstoppestedet er. Man rykker på stolen og aktiverer en masse kropslige sanser, når du fjerner synssansen. Og det er tilsyneladende ret frigørende. Noget som vi gør en del ud af er at være fysisk i berøring med folk. Lige lægge en hånd på en skulder eller give et kram, så der forhåbentlig opstår en oplevelse af, at når vi er i det fællesskab, så tilbyder vi tilstedeværelsen af en større kropslighed, der gerne skal opleves rar og som ikke er så farlig. Og det tyder på, at det er de færreste mennesker, det ikke løsner op i en eller anden grad ved at blive rørt. Det er erfaringen indtil videre. Øvelserne, som andre har udviklet, har vi lånt og ladet os inspirere af. Og de er ekstremt simple, og de giver hurtigt forandringer og giver en oplevelse af, at vi er i langt bedre kontakt med hinanden. Og det ser ud til, at de fleste af kursisterne har nydt undervisningen. Flere har givet udtryk for, at tiden gik alt for hurtigt, hvilket vel peger i den rigtige retning,” siger Martin Ringsmose.

Han synes, det er en naturlig forlængelse af jobbet som skuespiller at undervise.

”Via vores fag har vi – synes jeg – en naturlig træning i kropslig forståelse og et fokus i retning af kropslig bevidsthed. Det er ofte en del af arbejdsprocessen, for eksempel når vi laver

en karakter. I forberedelsen og når vi arbejder på scenen. Vi er nødt til at have en forståelse af vores egen krops bevægelse og en forståelse af de andres bevægelser. Man kan sætte ord på dette eller angribe det mere intuitivt, men det er en del af faget. Samtidig har vi en vis træning i at improvisere og det ser ud til at kursisterne er med på den. Oftest er det deres historie, der leverer indhold til dialogen,” siger Martin Ringsmose.

Kender grænserne

Skuespillerne har ikke fået evalueringen af kurset endnu, så det er svært endnu præcis at vide, hvilken forskel de har gjort.

”At kunst og kultur skulle være sundt, det vil jeg tro, at de fleste i kunstens fag har vidst længe. Kultur er noget af det sundeste et samfund kan have, fordi det fortæller os historien om, hvem vi er, mens kunsten måske fortæller historien om, hvem eller hvad vi kunne blive. Vores største bekymring i det her projekt var, om vi kunne håndtere at overskride nogle grænser hos nogle mennesker, som vi forestillede os var skrøbelige på en eller anden måde, men det lykkedes tilsyneladende, så det var jo bare vores egen usikkerhed overfor at bevæge os ud på ukendt grund,” siger Martin Ringsmose, og giver et eksempel:

”Vi havde en kvinde på et af holdene, der var sådan lidt stor i det. Hun kunne virke gemt inde i den store krop. Vi sad der på række, og på et tidspunkt var vi i gang med en øvelse, hvor jeg er i dialog med hende, og vi begyndte at improvisere. Jeg fik justeret mig ind, så jeg sad på gulvet foran hende og lagde en hånd på hendes lår, mens vi talte videre. Jeg var opmærksom på, om forandringen hos hende signalerede ubehag, men det gjorde den umiddelbart ikke i situationen, og først lidt senere gik det op for hende, at jeg havde lagt en hånd på hendes lår. Jeg var noget spændt på hendes reaktion. Jeg oplevede det ikke som ”for meget” eller ligefrem krænkende, men hvad oplevede hun? Hun forklarede, at da hun tænkte over det, syntes hun det kun var lidt grænseoverskridende. Men i situationen passede pengene og følelsen var, at det var okay. Det kunne antyde, at kropsligheden kan mere, end vi kan tænke os til, og det var en fin, lille oplevelse forhåbentlig for hende, men i hvert fald for mig.”

Foto: Allan Toft.

KULTUREN PÅ RECEPT

Fra sidste år til og med 2019 er der sat otte mio. kr. af til at eksperimentere med hvordan forskellige kulturelle aktiviteter kan indgå i de kommunale forløb, der bliver tilbudt langtidssyge. Det er typisk langtidssyge med let til moderat depression, angst og stress. Pengene er bevilget med udgangspunkt i erfaringer fra Skåne i Sverige, hvor man har arbejdet med 'Kultur på recept' siden 2009. Pengene kommer fra de såkaldte satspuljemidler. Blandt de kommuner hvor eksperimenterne foregår netop nu er Nyborg, Vordingborg, Silkeborg og Aalborg. De fire byer har fået bevilget syv af de otte tilgængelige mio. kr. Meningen er, at de psykisk syge kommer på et ti ugers forløb med maksimalt ti på hvert hold, så op mod 300 danskere kommer i forbindelse med 'Kultur på recept' inden 2019 er forbi.

Kom i gang med at holde foredrag

Som skuespiller kan det virke oplagt at give sig i kast med formidling via foredrag. Men hvordan bliver man en succes som foredragsholder? Det vigtigste er at have noget på hjerte, og det næstvigtigste er at øve sig.

Af Thomas Hansen

"Du er nødt til at finde din personlige, autentiske tilgang til det, du vil fortælle om."

Ordene kommer fra skuespiller og instruktør Niels Anders Thorn. I de sidste otte år har han suppleret sine aktiviteter på teater og film med at holde foredrag. I øjeblikket handler de om nærværende kommunikation og om at kende ens signaler. Han kom i gang, da han som repræsentant for Statens Teaterskole skulle holde et foredrag for en talentsammenslutning med folk fra erhvervslivet og fra sportens og kunstens verden. Niels Anders Thorn kendte en anden, som lavede foredrag og inviterede ham med. Siden har han holdt et sted mellem otte og tyve foredrag om året.

Der findes hundredvis af foredragsholdere at vælge imellem. Derfor er det ifølge Niels Anders Thorn alfa og omega, at man finder sin egen måde at gøre det på. Ellers kan man nemt ende som "en skuespiller, der ved noget om at kommunikere". Det var

en erkendelse, som det tog ham nogle år at nå frem til.

"Jeg prøvede at gøre det, jeg troede, man gjorde ude i foredragsverdenen. Når man talte om kommunikation, så troede jeg, at jeg skulle opfylde nogle krav for, hvordan man taler om kommunikation for at passe ind i erhvervslivet. Det skal man også til en vis grad. Men det er virkelig nødvendigt, at du er 100 procent loyal over for dit eget budskab og finder din måde at servere det på," siger Niels Anders Thorn.

Niels Anders Thorn. Foto: Justin Hummerston.

Noget på hjerte

Vigtigheden af, at man brænder for sit foredragsemne, underbygges af Anne B. Rasmussen. Hun arbejder med rekruttering og management af foredragsholdere for Danmarks største formidler af foredragsholdere, Athenas, og rådgiver blandt andet nye foredragsholdere i, hvordan de udvikler deres foredrag.

"For også at bevare troværdigheden er det vigtigste, at man brænder for det, man taler om. Brænder man reelt for det, så smitter passionen også af på det publikum, man står overfor. Ens budskab bliver mere autentisk, nærværende og troværdigt," siger Anne B. Rasmussen.

Det værste, hun kan opleve, når hun bliver kontaktet af nogen, der gerne vil i gang med at holde foredrag, er dem, som siger, at de kan tale om alt. En god foredragsholder skal have et budskab, som de vil ud med. Dernæst skal man kunne lide at holde foredrag. Selvom skuespillere allerede har et talent for at formidle, er det ifølge Anne B. Rasmussen ingen garanti for, at man vil trives i rollen som foredragsholder. Det finder man først ud af ved at prøve det.

"Er man helt grøn og går med en foredragsholder i maven, er det en rigtig god ide at starte med at give et par gratis foredrag i sit netværk. Derigennem kan man også finde ud af, om man har et talent for at formidle via foredrag," siger hun og tilføjer, at man kan bruge den efterfølgende feedback til at justere på indholdet eller formen.

Et godt grin

Hanne Laursen, der til dagligt slår sine folder som skuespiller på Vendsyssel Teater, har selv prøvet at fintune sit foredrag. Efter opfordring fra en kulturkonsulent i Jammerbugt Kommune udviklede hun for tre år siden et foredrag om baggrunden og inspirationen til de karakterer, som har været med i de monologer, hun har skrevet og optrådt med.

I foredraget nåede Hanne Laursen vidt omkring. Eksempelvis tilbage til hendes skoletid, hvor en strid klasselærer fik pillet pynten så meget af Hanne Laursen, at det var medvirkende til, at hun først i en forholdsvis sen alder turde gå på scenen og udleve drømmen om at være skuespiller.

Hanne Laursen. Foto: Benny Ritter.

"De første par gange jeg var ude, synes jeg, at det blev for dyrt med den her mobning. Så jeg begyndte at vinkle det, så jeg ikke negligerede det, men arbejdede med det på en humoristisk måde, så det blev et lettere fordøjeligt foredrag," siger Hanne Laursen, der først og fremmest beskriver hendes foredrag som en aften med en masse grin.

Foredragsvirksomheden har ikke fyldt så meget for Hanne Laursen, der har været privilegeret af travlhed på teatret. Når hun har fået en henvendelse, har hun set, om der var plads i kalenderen. Men hun har alligevel fået så meget smag for det, at hun brygger på et nyt foredrag i anledning af, at hun fylder 60 senere i år.

"At holde foredrag giver styrke til det andet, jeg laver. Nu runder jeg et skarpt hjørne her i august, og det sætter en masse tanker i gang om afvikling eller udvikling. Da jeg solgte mit hus for et par år siden, var der allerede nogen, der havde den ide, at man skulle undgå trapper og den slags. Der tænkte jeg, at nu må de fandeme stoppe," siger Hanne Laursen.

Afstem forventninger

Ligesom Hanne Laursen går Niels Anders Thorn også med nye ideer. Han kan godt lide at have en to-tre foredrag på hylden, som folk kan vælge imellem. Når han er blevet booket til et foredrag, bruger han meget tid på at etablere et godt rum. Han kommer tidligt og får hilst på så mange som muligt.

"Så har jeg nogle allierede undervejs. Hvis der er nogen, som allerede slapper af blandt publikum, så kan jeg bedre få dem til at købe et budskab, som måske kan være fremmed for dem," siger han.

Endnu vigtigere for et succesfuldt foredrag er det, at man forventningsafstemmer i forvejen. Niels Anders Thorn har været ude for at blive hyret på baggrund af den seneste sjove rolle, han har spillet, hvilket har givet sure oplevelser.

"Det kan være benhårdt, hvis man kommer og har noget på hjertet, og de allerede har drukket seks snaps."

Det ligger i tråd med rådene fra Anne B. Rasmussen. Man skal være nærværende og gerne henvende sig til tilhørerne

undervejs. Kunderne hos Athenas indikerer gang på gang i deres evalueringer, at det betyder meget med et godt samarbejde, og at foredragsholderen fremstår sympatisk.

En anden faktor for hvor meget succes, man kan opnå som foredragsholder, er naturligvis prisen. Anne B. Rasmussen fortæller, at størrelsen på honorarer er vidt forskellig alt efter erfaring og efterspørgsel. Men en tommelfingerregel er, at det altid er sjovere at justere op end at skulle justere ned.

"Jo mere selektiv man er, fordi man måske har andre aktiviteter, man lægger mere vægt på, jo højere pris kan man også tillade sig at sætte. Hvis man omvendt virkelig gerne vil have gang i den del af sine aktiviteter, så sætter man også en lavere pris," siger Anne B. Rasmussen og tilføjer, at hun skam godt kan forstå, hvis man ikke stiller op for to flasker rødvin.

ANDRE SKUESPILLERE DER HOLDER FOREDRAG

Torben Jetsmark:

Blandt andet 'Hip! Hip! Hurra!', som er en introduktion til det klassiske danske frokostbord, hvor Torben Jetsmark fortæller om frokostbordets ritualer og bestanddele. Foredraget er målrettet udlændinge.

Else Qualmann:

Blandt andet 'Kommunikation og kreativitet', hvor Else Qualmann giver gode redskaber til, hvordan man får lettere adgang til sine kreative ressourcer.

Thomas Voss:

'Skuespillerens værktøjer til erhvervslivet – bevidstgør dit kaos og brænd igennem'. Foredraget gør tilhørerne bevidst om de roller, som man dagligt indtager på sit arbejde.

Lotte Andersen:

Blandt andet 'Kvinderoller og heltinder'. I foredraget taler Lotte Andersen om kvinderoller. Både dem fra filmens verden, men også om dem ude i virkelighedens hverdag. For det er roller, som gensidigt spejler hinanden.

Philip Antonakakis:

Blandt andet 'Konflikt håndtering – fra minus til plus', hvor Philip Antonakakis fortæller, hvordan man bedre kan håndtere besværlige situationer og samtidig vende ufrugtbar kommunikation til et konstruktivt samarbejde.

Therese Glahn:

Blandt andet 'Kunsten at trække vejret', der handler om de svære stunder i livet, hvor man bare må koncentrere sig om at trække vejret og tage en dag ad gangen.

Tre gode råd

1) Brænd igennem

Vælg et emne, du virkelig brænder for. Inspirationen skal meget gerne komme af sig selv, fordi du så er passioneret om det, du taler om. Det vil dermed smitte af på modtagerne.

2) Få udtalelser

Start med at holde foredrag i dit netværk og få nogle gode udtalelser derigennem. Det er både en fordel i forhold til potentielle kunder, men også i forhold til optagelse i et bureau.

3) Øvelse, øvelse og øvelse

Særligt i opstartsfasen er øvelse altafgørende, men selv en garvet foredragsholder kan hele tiden blive bedre.

KOMMENDE KURSER I DSF STUDIO

MED FOKUS PÅ DIT HÅNDVÆRK

ÅBEN STUDIO:

Fri træning for 200 kr. pr. halvår.

Filmskuespil med Charlotte Sach Bostrup onsdage til 31/5

Filmskuespil handler mere om, hvad du tænker, end hvad du føler. Kameraet registrerer hver en tanke, du har og forlanger 100 procents nærvær. Hvordan kan du bedst forberede dig? Og hvad er vigtigst at fokusere på, når kameraet ruller? I dette undervisningsforløb har du mulighed for at få svar på alle dine spørgsmål, hvad angår filmskuespilteknik.

Charlotte Sach Bostrup er uddannet fra Filmskolens manuskriptlinje og har medvirket i Teatersport og Impro-teater, samt instrueret en lang række forestillinger på bl.a. Teater Får302. Ud over teater og skuespil har hun instrueret novellefilm og en hel del spillefilm bl.a. Anja og Victor, Kartellet og senest tv-serierne Dicte og Mercur.

Forumteater med Rikke Bendsen 8-11/8, frist 19/6

At være skuespiller i forumteater er en leg med håndværket. En leg, der tager udgangspunkt i meget faste rammer. Skuespilleren er redskab for det tema og de specifikke udfordringer, som en bestemt arbejdsplads har sat på dagsordenen. Skuespillerens fornemste opgave er at kunne oversætte og spejle deltagerne forskellige perspektiver og problematikker. Det kræver en mestring af håndværket, stort nærvær og en helt særlig evne til at være både inde i karaktererne og ude hos deltagerne/publikum.

Skuespiller Rikke Bendsen har de sidste 14 år beskæftiget sig med at benytte og udvikle teatermetoder til brug i erhvervslivet og hører til blandt de mest erfarne på området herhjemme og er stifter af TeaterSpektrum, som er et af landets førende virksomhedsteatre.

Anne Rosing Metoden med Britt Hein 29/8, 5/9, 12/9, 19/9, 26/9, 3/10, 10/10, frist 6/6

Det vigtigste i alle former for stemmetræning, både når det gælder sang- og talestemmen, er at finde frem til, hvad der er det helt specielle ved netop din stemme. Anne Rosing Metoden er udviklet af den erfarne sangpædagog af samme navn og handler om at finde kernestemmen og frigøre den

gennem stemmearbejde og fysiske øvelser. Det overordnede mål er at finde frem til, hvordan du giver din stemme de optimale arbejdsbetingelser, så du kan udtrykke dig frit og musikalsk nuanceret.

Britt Hein er sanger og sangpædagog og uddannet fra Rytmsk Konservatorium i København. Studielektor i sang ved Musikvidenskab og certificeret i Anne Rosing Metoden/Voiceembodiment. Sideløbende med sangkarrieren har Britt uddannet sig i flere aspekter af arbejdet med stemmen og kroppen.

Audition workshop med Ulla Munch 30/5, frist 8/5

Få styr på nervøsiteten, så du får vist, hvad du kan til dine auditions.

Workshoppen er specialdesignet til kunstnere, der vil være sikre på at få vist, hvad de kan til konkurrencer eller auditions. På workshoppen får deltagerne konkrete mentaltræningsredskaber, der giver både kropsligt og mentalt overskud.

Redskaber, som kan sættes ind i en ramme, så der er en klar strategi for, hvordan man håndterer nervøsitet i arbejdet som professionel kunstner.

Ulla Munch er professionel sanger, mentor, rådgiver, underviser, foredragsholder og ejer af firmaet Ulla Munch - Performance. Hun har mange års solid erfaring som solist og performer og har som musiker turneret i hele Danmark samt besøgt festivaler og koncerthuse i det meste af verden.

Mangler du et sted at øve?

I DSF Studio findes der to prøvesale med klaver/flygel og et lille mødelokale, der bl.a. benyttes til kurser og arrangementer.

Når de ikke er i brug, kan de lejes/lånes af medlemmer og andre kunstnere.

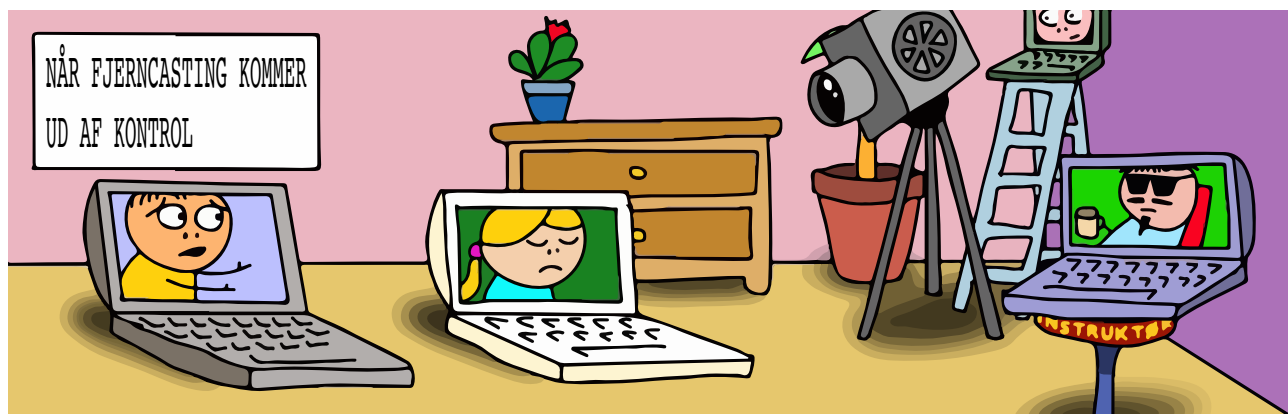
Husk altid at slette din booking, hvis du ikke skal bruge den, så dine kolleger har mulighed for at benytte lokalerne.

LÆS MERE OM KOMMENDE KURSER, FRISTER
OG TILMELD DIG PÅ

SKUESPILLERFORBUNDET.DK/DSF-STUDIO

D'O'INK

Af Mikkel Stubbe Teglbjærg

Kunsten er populismens modsætning

Hver gang, jeg er ude i offentligt regi, taler jeg om kunstens betydning i det omgivne samfund. Det er ikke noget, jeg finder på, eller føler jeg *skal* sige eller skrive, fordi jeg nu engang er valgt som formand for Dansk Skuespillerforbund. For jeg gør det også, når jeg er ude som privatperson. Det er ikke noget, jeg finder på for syns skyld og for politikken skyld. Jeg er simpelt hen overbevist om, at det forholder sig sådan. Jeg tror inderligt og dybt på, at kunsten har en enorm betydning i samfundet.

Hvis jeg bliver vækket midt om natten, kan jeg også forklare betydningen, af det store hvorfor:

Kunsten skal underholde, danne, oplyse, provokere, måske bare være uden egentlig grund, kunsten kan samle, være samtaleemne. Den kan skubbe os videre med uformuleret inspiration, når vi er gået i stå, og den kan underholde, hvis det er det, modtageren hos den enkelte er indstillet på. Kunsten kan det hele. Den findes i helt vanvittige afskygninger og præger vores holdninger, opfattelser, og overbevisninger. Meget mere end vi ved af det eller i det mindste går og er bevidste om i hverdagen.

Faktisk sad jeg forleden ved et arrangement og tænkte over om disse erhvervsfolk, jeg var sammen med, spekulerede over, hvor tomt deres liv ville være uden kunst. Hvor meget de egentlig brugte kunst i forskellig udformning – hver dag.

Bedst som jeg sad der, blev jeg endnu engang klar over, hvor snigende kunsten også er i sit væsen, samtidig med at den er stor og vigtig i sin betydning. Vi tager den måske for givet i mange sammenhænge, men den er der. Hele tiden. Altid. Overalt. Men den er også mere end det, mine damer og herrer, selv om ovenstående konklusioner er vigtige nok. Kunsten er populismens modsætning. Et faktum som politikerne desværre overser i denne verden, hvor det bliver evigt saliggørende med en smart statusopdatering, hvor en "sag" i medierne kan resultere i et lovforslag, og hvor alle – mere eller mindre hovedløst – indimellem render efter "den offentlige menings ændringsbefængte glammen".

Kunsten kan nemlig noget ganske enestående, ud over de ting, jeg allerede har remset op. Den er og kan være et værn

mod populismen. Kunsten er konstant. Den er i sit inderste væsen ikke noget, der kan rafles om. Smag kan diskuteres javel, og indimellem kan man også sagtens diskutere, hvorvidt noget er kunst eller ej. Alligevel kan kunsten simpelthen noget helt unikt.

Slår du populisme op i en ordbog, står der noget i retning af, at det er en betegnelse for en politisk bevægelse, der er forankret i det jævne folks billede. Underforstået så har en populistisk politiker eller et populistisk parti ikke noget decideret partiprogram – der handler om udviklingen i hele samfundet – men ofte kun om nogle få mærkesager. På papiret kunne det umiddelbart lyde som om, populisme er noget, der samler et samfund, men i den virkelige verden samler populismen jo kun mennesker på en måde, der minder om lemminger, der løber hovedløst ud over en skrænt og styrter i havet. Dem, der ikke samles, bliver spredt og ævl og kævl og fjendskab er følger af populismen, der sjældent ender med at understøtte demokratiet.

Angående kunsten og altså herunder scenekunsten forholder det sig i praksis stik modsat. Kunst er ikke demokratisk i den måde, den skabes på. Når den modtages, bruges og forbruges, så er den med til at stille spørgsmål til det samfund, vi lever i og bliver derfor en del af demokratiet i modsætning til populismen, der lukker debatten og samfundets udvikling i det hele taget. Jo mere kunsten tages alvorligt, jo mere værner vi om demokratiet, og jo større chance er der for, at samfundet udvikler sig i en god retning. På den baggrund udnævner jeg gerne kunsten til en af populismens hovedfjender. Og hvis politikerne tog sig tid til at forstå, hvad det er kunsten kan, ville de netop kunne bruge kunsten som et værn mod populismen.

Katja Holm

Foto: Karoline Lieberkind

TEATER V

CPH STAGE I VALBY - 7 FORESTILLINGER PÅ 12 DAGE

CPH
STAGE

OPLEV **RATATAM** - ÅRETS KUNSTNERGRUPPE I REYKJAVIK

SHH!

OBS: SPILLES PÅ ENGELSK

30. MAJ - 1. JUNI

JYLLANDSPOSTEN

KRISTELIGT DAGBLAD

ÅRHUS STIFSTIDENDE

GREGERS DH

UNGT TEATERBLØD

LEV MENNESKE

EN MELANKOLSK KOMEDIE AF ODENSE TEATER/"TEATRET"

3. & 4. JUNI

BLANK

AF NASSIM SOLEIMANPOUR
DANMARKSPREMIERE

6. JUNI

DITTE HANSEN I DEN TANKEVÆKKENDE TEATERLEG

RØD KANIN HVID KANIN

INGEN INSTRUKTØR INGEN FORBEREDELSE NY SKUESPILLER HVER GANG

8. JUNI

POLITIKEN

GREGERS DH

GAFFA

CPH CULTURE

UNGT TEATERBLØD

BERTOLT BRECHTS SVENDBORGDIGTE

AF BAGGÅRDTEATRET

8. & 9. JUNI

KYS & VINYL

DA BEATLES KOM TIL BYEN

OPLEV ET NOSTALGISK TILBAGEBLIK
MED SANG OG MUSIK FRA 60'ERNE

+ 65 år

10. JUNI

TVANG

SCENER FRA ET ÆGTESKAB PÅ SPEED AF ALEKSA OKANOVIC OG KATAPULT

10. & 11. JUNI

PORCELÆNSTORVET 4, VALBY

2 MIN FRA VALBY STATION
500 PARKERINGPLADSER

TEATERBILLETTER.DK 70202096 / TEATER-V.DK